

Събиране на доказателства чрез видеоконферентна връзка - Италия

СЪДЪРЖАНИЕ

- 1 Възможно ли е доказателства да бъдат събирани чрез видеоконференция при участието на съд в молещата държава-членка или директно от съд на тази държава-членка? Ако да, какви са съответните национални процедури или закони, които се прилагат?
- 2 Има ли ограничения относно вида на лицата, които могат да се изслушват чрез видеоконференция — става ли например въпрос само за свидетели, или по този начин може да бъдат изслушани и други, като вещи лица и страни?
- 3 Какви ограничения, ако има такива, съществуват относно вида на доказателствата, които може да се събират чрез видеоконференция?
- 4 Има ли ограничения относно това къде трябва да бъде изслушано лицето чрез видеоконференция — трябва ли например това да стане в съда?
- 5 Разрешен ли е записът на изслушванията чрез видеоконференция и, ако е така, има ли на разположение необходимата апаратура за това?
- 6 На какъв език трябва да се извърши изслушването: а) когато исканията са направени в съответствие с членове 10 до 12; и б) когато има директно събиране на доказателства в съответствие с член 17?
- 7 Ако са нужни устни преводачи, кой отговаря за тяхното осигуряване и при двата вида изслушване и къде трябва да се намират те?
- 8 Каква процедура се прилага за подготовката на изслушването и за уведомяването на подлежащото на изслушване лице за времето и мястото? Колко време се предоставя при подготовката на датата на изслушване, за да се даде възможност на лицето да получи достатъчно информация?
- 9 Какви разходи се полагат при използването на видеоконференция и как трябва да бъдат заплатени те?
- 10 Какви изисквания, ако има такива, съществуват като гаранция за това, че лицето, което е директно изслушвано от молещия съд, е било уведомено, че това ще стане на доброволна основа?
- 11 Каква процедура съществува за проверка на самоличността на лицето, което ще бъде изслушано?
- 12 Какви изисквания за полагане на клетва се прилагат и каква информация е необходима от молещия съд, когато се изисква клетва при директно събиране на доказателства в съответствие с член 17?
- 13 Какви мерки се вземат, за да се гарантира, че на мястото на видеоконференцията има лице за контакт, с което молещият съд може да осъществи връзка, и лице, което е на разположение в деня на изслушването като оператор на апаратурата за видеоконференция, както и за отстраняване на евентуални технически проблеми?
- 14 Каква допълнителна информация се изисква от молещия съд, ако изобщо се изисква такава?

1 Възможно ли е доказателства да бъдат събирани чрез видеоконференция при участието на съд в молещата държава-членка или директно от съд на тази държава-членка? Ако да, какви са съответните национални процедури или закони, които се прилагат?

В италианската правна система, и по-специално в Гражданския процесуален кодекс (*Codice di Procedura Civile*), не е изрично посочено събирането на доказателства чрез видеоконферентна връзка.

В действителност обаче видеоконферентната връзка се използва в нашата правна система.

В член 202 от Гражданския процесуален кодекс е предвидено, че когато съдия-следователят взема мерки за събирането на доказателства, следва да „определи времето, мястото и начина на събиране на доказателства“. В съответствие с Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета начините за събиране на доказателства, които съдията може да използва, включват видеоконферентна връзка.

В член 261 от Гражданския процесуален кодекс е предвидено, че съдията може да използва филмиран материал, за който е нужно използването на механични средства, инструменти или процедури.

Видеоконферентната връзка изрично е предвидена в Наказателно-процесуалния кодекс (*Codice di Procedura Penale*) (например в член 205-ter).

Така че, що се отнася до уредената в член 10 и сл. от Регламента процедура, ограничението по член 10, параграф 4 във връзка с „несъвместимост с правото на държавата членка“ може да бъде изключено за нашата правна система.

Единственото ограничение, което може да важи при искане за видеоконферентна връзка, би било наличието на съществени практически затруднения.

По отношение на начина на събиране на различни видове доказателства се прилагат Регламентът на ЕС и Гражданският процесуален кодекс на Италия, както и съответните законодателни актове по прилагането им.

Що се отнася до процедурата съгласно член 17, след като се удостовери, че са изпълнени изискванията, предвидени в параграф 5, и после се разреши директното събиране на доказателства, замолената държава членка следва да бъде „поощрена“ да използва видеоконферентна връзка, което — просто като начин на събиране на доказателства — следва да се потвърди от замоления съдебен орган на база конкретен случай.

Следователно, освен в случай на възникване на съществени практически затруднения, когато замоленият съдебен орган не може да използва тези средства за комуникация, всички доказателства може да се събират чрез видеоконферентна връзка въз основа на правомерно искане по член 10 и сл. или разрешение по член 17.

2 Има ли ограничения относно вида на лицата, които могат да се изслушват чрез видеоконференция — става ли например въпрос само за свидетели, или по този начин може за бъдат изслушани и други, като вещи лица и страни?

Видеоконферентната връзка е полезен инструмент за разпитване на свидетели и страни в производството. В това отношение няма проблеми със съвместимостта с италианското право, което, напротив, обезпечава снемането на свидетелски показания, неофициалното разпитване на страните и разпитването на страните под клетва.

Що се отнася до разпита на вещи лица, трябва да се разгледа основната причина за проблема, касаещ допустимостта на становището на вещото лице, по-специално във връзка с директното събиране на доказателства (член 17).

В италианското право снемането на показания от вещо лице е уредено в член 61 и членове 191—201 от Гражданския процесуален кодекс. Вещите лица обикновено изготвят писмени становища (член 195, параграф 2 от Гражданския процесуален кодекс), но съдът може да поиска така също разяснения. Поради това, след като становището бъде прието, не би трябвало да има пречки вещите лица да бъдат разпитани чрез видеоконферентна връзка. Всъщност в Гражданския процесуален кодекс на Италия е предвидено, че „когато председателят сметне за целесъобразно, той или тя кани вещото лице да се включи в дискусиата в присъствието на съдебния състав и да изрази неговото или нейното становище на закрито заседание в присъствието на страните, които имат право да разяснят и да изложат техния случай чрез своя адвокат“.

3 Какви ограничения, ако има такива, съществуват относно вида на доказателствата, които може да се събират чрез видеоконференция?

На практика изглежда, че видеоконферентната връзка е ефективно средство за събиране на доказателства, разпитване на свидетели лице в лице и получаване на изявления от страните.

Все пак въпросът с вида или задължителния характер на доказателствата не е изрично уреден в разпоредбите и може да възникнат практически проблеми по отношение на становищата от вещи лица, например доказателства в ръкописен вид, генетични данни или доказателства по телефон.

4 Има ли ограничения относно това къде трябва да бъде изслушано лицето чрез видеоконференция — трябва ли например това да стане в съда?

Доказателствата обикновено се събират в териториално компетентно съдебно или полицейско звено на замолената държава членка, където има на разположение както необходимото оборудване, така и административен помощен персонал. Към момента обаче за използването на видеоконферентна връзка в гражданско производство не се води „досие по делото“.

Когато се използва видеоконферентна връзка в рамките на наказателни производства, обикновено се използва някое от подходящите места, което разполага със съответното оборудване и е разположено в района на Апелативния съд на замоления съдебен орган (съдебна зала, съд със засилена охрана или помещение в затвор).

5 Разрешен ли е записът на изслушванията чрез видеоконференция и, ако е така, има ли на разположение необходимата апаратура за това?

Няма законодателни пречки за записване на изслушванията, когато това се допуска според законодателството на молещата държава.

Все пак за събирането на доказателства по член 4 и сл. се прилагат член 126 от Гражданския процесуален кодекс и член 46 от Правилника за прилагане на същия кодекс, касаещи изготвянето на запис на заседанията.

6 На какъв език трябва да се извърши изслушването: а) когато исканията са направени в съответствие с членове 10 до 12; и б) когато има директно събиране на доказателства в съответствие с член 17?

Този въпрос не е пряко уреден в разпоредбите.

С член 5, в който се казва, че исканията и съобщенията следва да се изготвят на официалния език на замолената държава членка, се дава насока за това на кой език следва да се водят изслушванията.

В случай на искания, подадени по член 10 и сл., когато се прилага националното право, изслушването трябва да се води на италиански език.

В член 122 от Гражданския процесуален кодекс е предвидено, че „използването на италиански език по време на целия процес е задължително. Когато се разпитва лице, което не говори италиански език, съдията може да назначи преводач“.

В производството обаче според член 17 се прилага правото на молещата държава. Тази разпоредба може да има последици така също по отношение на езика, на който е събрано доказателството. Езикът отново трябва да бъде този на молещата държава. В такъв случай може да са необходими преводачи.

Органът, който е компетентен да разреши директно събиране на доказателства, би могъл също така да даде указания относно условията за събиране на доказателства; те може да включват езика, който следва да се използва.

7 Ако са нужни устни преводачи, кой отговаря за тяхното осигуряване и при двата вида изслушване и къде трябва да се намират те?

Разпоредбите не включват каквито и да било конкретни насоки по този въпрос.

Според член 10 и сл. в рамките на производството се прилага правото на замолената държава.

Във всички случаи е приложим член 122, параграф 2 от Гражданския процесуален кодекс.

В Кодекса е предвидено назначаването на преводач, когато трябва да бъде разпитано лице, което не говори италиански език. Следователно допускането е, че езикът на процеса (и на съдията на процеса) е италиански.

Разноските за възнаграждението на преводачите трябва да се възстановяват и се заплащат от молещия съдебен орган (вж. член 18).

По отношение на процедурата по член 17 вж. точка 6. Езикът на изслушването е този на молещата държава.

Следователно трябва да се направи справка в правото на молещата държава, за да се определи кой е отговорен за назначаването на преводач(и). В такъв случай органът, който е компетентен да разреши директно събиране на доказателства, може да поиска информацията относно назначаването на преводач.

8 Каква процедура се прилага за подготовката на изслушването и за уведомяването на подлежащото на изслушване лице за времето и мястото? Колко време се предоставя при подготовката на датата на изслушване, за да се даде възможност на лицето да получи достатъчно информация?

В член 250 от Гражданския процесуален кодекс е предвидено, че по искане на заинтересована страна служебно лице от съда следва да уведоми свидетелите, че трябва да се явят на определено място, на определена дата и в определено време и да ги информира относно съдията, който ще събира доказателствата и процеса, в рамките на който ще бъдат разпитани. В член 103 от Правилника за прилагане на Гражданския процесуален кодекс се казва, че свидетелите трябва да бъдат информирани най-малко седем дни преди изслушването, на което са призовани да се явят.

Разпоредбите, по които се урежда разпитването на свидетели, се съдържат в членове 244—257 *bis* от Гражданския процесуален кодекс и в членове 102—108 от Правилника за неговото прилагане.

9 Какви разходи се полагат при използването на видеоконференция и как трябва да бъдат заплатени те?

Разходите за видеоконферентната връзка, осъществена съгласно член 4 (непреки доказателства), както е предвидено в член 10, параграф 4, се възстановяват по искане на замоления орган, както е предвидено в член 18, параграф 2.

Такова задължение за възстановяване не е предвидено за директно събиране на доказателства по член 17 чрез видеоконферентна връзка от чуждестранен орган.

10 Какви изисквания, ако има такива, съществуват като гаранция за това, че лицето, което е директно изслушвано от молещия съд, е било уведомено, че това ще стане на доброволна основа?

Молещият орган носи отговорността да информира разпитваното лице, че доказателствата ще се събират на доброволна основа; съгласно член 17 това условие е един от факторите, на които се базира разрешението за директно събиране на доказателства.

В разпоредбите обаче не е предвидено каквото и да било аналогично задължение за замоления съдебен орган.

11 Каква процедура съществува за проверка на самоличността на лицето, което ще бъде изслушано?

По принцип молещият орган, който провежда видеоконферентна връзка по член 17, е отговорен за снемане на самоличността на свидетеля. В случай на непреки доказателства, когато се касае за изслушване на свидетел, самоличността на свидетеля се снима в съответствие с член 252 от Гражданския процесуален кодекс, според който: „Съдия-следователят моли свидетеля да каже неговото име, фамилно име, бащино име, възраст и професия и кани свидетеля да заяви дали има някаква семейна връзка [...] със страните или някакъв интерес в процеса“. Установяването на самоличността се извършва след полагане на клетвата, предвидена в член 251 от Гражданския процесуален кодекс. На практика съдия-следователят моли свидетеля също така да представи документ за самоличност и нарежда данните да бъдат вписани в протокола на заседанието.

Що се отнася до страните, които следва да бъдат разпитани, ако участва специален адвокат, тогава се изисква също така специално пълномощно.

12 Какви изисквания за полагане на клетва се прилагат и каква информация е необходима от молещия съд, когато се изисква клетва при директно събиране на доказателства в съответствие с член 17?

По отношение на процедурата по член 17 не е предвидена специална разпоредба. Може да е от полза да се получи информация относно значението на лъжесвидетелството или премълчаването в наказателното производство (за правната система на молещата държава), което зависи от законодателството на молещата държава, уреждаща съдебното производство.

13 Какви мерки се вземат, за да се гарантира, че на мястото на видеоконференцията има лице за контакт, с което молещият съд може да осъществи връзка, и лице, което е на разположение в деня на изслушването като оператор на апаратурата за видеоконференция, както и за отстраняване на евентуални технически проблеми?

Италианският департамент за управление на затворите, който отговаря за видеоконферентните връзки, осъществява с чуждестранния технически персонал проверките за съвместимост при непосредствената подготовка преди видеоконферентната връзка.

14 Каква допълнителна информация се изисква от молещия съд, ако изобщо се изисква такава?

Заедно с молбата за международна съдебна помощ, молещият съдебен орган трябва да предостави също така техническа информация относно системата за видеоконферентна връзка, използвана в неговата държава, ако има такава, и името и телефонния номер на лице за контакт, за предпочитане квалифициран техник, както и езика, който следва да се използва в рамките на тези дейности.

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат

каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Последна актуализация: 24/03/2020